

et privat Laboratorium, er foregaaet paa fyldestgørende Maade, medens man jo i sin Tid mente, at det var nødvendigt at have et Statslaboratorium. — En ikke uvigtig Bestemmelse i den bestaaende Lov — er § 5, hvorved Regeringen blev bemyndiget til at udstede Anordningen af 18de Juni 1897 angaaende Tilberedelse af Vin. Ved denne Anordning er det forbudt at anvende en hel Del, dels skadelige, dels ret modbydelige, Stoffer ved Tilberedelsen af Vin, og der er ganske vist opnaaet, at Vin ikke kan fortyndes med Vand eller tilsættes med Sprit ud over visse Grænser, medmindre der foreligger Deklaration derom. Jeg tror, at der ved disse Bestemmelser er opnaaet ikke saa ganske lidt, og at det var meget nødvendigt, at man naaede dertil. — Efter disse faa Betragtninger maa jeg nærmest formene, at hvis der ikke fra anden Side rejstes Indsigelse mod Lovforslaget eller dets enkelte Bestemmelser, var det naturligt, at det passerede til 2den Behandling og videre uden Nedsættelse af Udvalg. Jeg skal dog tillade mig at rejse et lille Spørgsmaal angaaende § 7, nemlig om det egentlig kan anses for nødvendigt at beholde denne Bestemmelse om, at Loven kun skal være gældende for 3 Aar. Nu have vi jo haft en lignende Lov siden 1891. Den er stadig bleven fornyet paa 3 Aar, og det forekommer mig, at Loven efter sit reelle Indhold, navnlig for saa vidt som den dog maa siges at være en Art Supplement til Straffeloven, egentlig burde have en permanent Karakter, og jeg ser ikke nogen særlig Anledning til at beholde denne Bestemmelse. Det er dog ret kedeligt og besværligt hvert tredje Aar at skulle befatte sig med den Sag. Nu antager jeg vel, at Grunden til, at man har bibeholdt denne Bestemmelse, er, at man har fastsat i § 1, at Regeringen eller Justitsministeriet bemyndiges til for et Tidsrum af 3 Aar at afslutte denne Overenskomst med Laboratoriet. Man har maaske ment, at det deraf vilde følge, at Loven i det hele kun burde gælde for 3 Aar. Men hvis det forholder sig saaledes, synes denne Begrænsning ikke at være nødvendig, thi sely om man lod § 7 bortfalde, vilde man jo ved en Bestemmelse i § 1 kunne bemyndige Regeringen til for 3 Aar ad Gangen at afslutte en saadan Overenskomst. Saa havde Loven dog en permanent Karakter med Hensyn til det øvrige navnlig strafferetlige Indhold, som jeg synes vilde være naturligt og passende. Skulde man da senere, hvad jeg ved, der er mange,

der interessere sig for — jeg genkalder mig navnlig i Erindringen Forhandlingen om Loven om Gødnings- og Foderstoffer — komme til Oprettelsen af et Statslaboratorium, vilde det være meget nemt samtidig at gøre den fornødne Forandring i denne Lov. Jeg skulde derfor tillade mig at henstille, om der ikke kunde være Spørgsmaal om at lade § 7 bortfalde og give Loven en mere permanent Karakter med en saadan Ændring i § 1, som vistnok ikke vil være vanskelig at indskyde.

Jensen-Stengaarden: Saaledes som Loven har virket, kan man ikke sige andet, end at den har virket tilfredsstillende, set fra to Synpunkter. Da Lovforslaget var til Forhandling sidste Gang, blev der anket over, at Loven ikke blev benyttet rundt om i Jurisdiktionerne, idet kun 15—20 Jurisdiktioner havde taget noget Hensyn til Loven, og denne Anke har baaret Frugt, idet det har vist sig, at i 1897 var der 89, i 1898 101 og i 1899 113 Jurisdiktioner, som indsendte Prøver, saa at Politimynderne altsaa have taget Hensyn til Loven. En anden Retning, i hvilken Loven synes at have virket, er med Hensyn til Aftagen i Forfalskninger. I Anmærkningerne henvises til Ministerialtidende, og der oplyses, at Forfalskninger ere tagne meget betydeligt af. Jeg skal anføre nogle faa Tal. I Tidsrummet 1ste Oktober 1895—30te September 1896 blev der indsendt 2058 Prøver, af hvilke kun 23 vare forfalskede. Aaret efter var der indsendt 2019, hvoraf 54 Forfalskninger, altsaa noget mere, men i Aar er der indsendt 2088 Prøver med kun 23 Forfalskninger. Der har nok været Paatale i flere Tilfælde, men de kunne ikke henregnes til Forfalskninger. Det er jo et glædeligt Bevis paa, at Loven har virket heldigt, at den har virket ved sin blotte Nærværelse, da der ikke har været flere Tilfælde, end her er oplyst. De Forfalskninger, som have fundet Sted, have heller ikke været af nogen videre farlig Natur. Smør har ikke været Genstand for Forfalskning, heller ikke Hvedemel og heller ikke Synefedt. Der har været enkelte Forfalskninger af Fedt, men det har været amerikansk Fedt, hvor animalske og vegetabiliske Stoffer have været blandede sammen. Brændt Kaffe vil altid være Genstand for nogen Forfalskning, men dog ikke nogen nævneværdig, og ligesaa Mælk og Fløde. — Man kan saaledes i det hele sige, at Loven har virket heldigt.

Der er et Spørgsmaal, som jeg gerne